

ДІЛО

Виходить щоденно рано.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10., II. пог.
Конто почт. шал. 143 322.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. передпол.
Рукописів
редакція не авертає.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячна в країю 2800 №.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 10 фр. ш.,
Італії 10 ліра, Німеччині 300
м. марок, Швейцарії 5 шв.
фр., Чехословаччині 30 ч. ко-
рон. Румунія 50 лей. Бол-
гарії 50 левів, Австрії 2500
шв. Зміна адреси 100 мп.

В справі оголошень
звертатися до Адмі-
ністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
80 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: ФЕДЬ ФЕДОРЦІВ.

УЧЕНИНИ

вищих і середніх шкіл,
що хотять заосмотритися у всілякі прила-
ди до писання і рисования купують найде-
шевше лише в складі паперу 0—10

С. ВАЙСЕРА

Львів, вулиця Синкстуська ч. 4.
Замовлення з провінції полагоджу-
ється відворотною поштою.
ПОЗІР! Ціни конкурентні! ПОЗІР!

ДЕНТИСТ ІОСИФ РАПЛАПОРТ

734 приймає 2—4
— вул. АКАДЕМІЧНА Ч. 10. —

Присилайте склади на пресо-
вий фонд на нм. ч. 39.000
в Союзі Кредитовім, Львів,
Ринок 10.

Галицька делегація перед Союзом Народів.

Як було у нас згадано, дня 29.
серпня с. р. виїхала Галицька Деле-
гація, зложена з пп. д-ра Костя Ле-
вицького, д-ра Степана Витвицького
і о. Йосафата Жана до Женеві, з
приводу третьої з черги сесії пов-
ного Союзу Народів.

Перший раз стрінувся уряд
Української Нац. Ради Сх. Галичини,
і Союзом Народів в 1920 р. — в
часі першої сесії Союзу Народів,
якій проводив тоді Бельгієць Гі-
манс. До нього звернулася наша
Делегація 4. грудня 1920 р. під про-
водом през. д-ра Евгена Петруше-
вича. Президент Гіманс поставив
Галицьку справу на порядку нарад
Ради Союзу Народів, котра на своїм
засіданні в Парижі, в дні 23. лю-
того 1921 р. ствердила, що Східна
Галичина не належить до Польщі,
бо Польща є тільки тимчасовим
військовим окупантом цієї території
та звернула увагу головних держав
антанті на потребу вирішити дер-
жавне становище цієї території,
згідно з арт. 91 сан-жерменського
мирного договору.

Другий раз стрінулася Деле-
гація Української Нац. Ради Сх. Га-
личини в часі другої сесії Союзу
Народів в Женеві, у вересні 1921 р.,
якій проводив делегат Голландії д-р
Карнебек. Тоді на пропозицію
делегата Канади, міністра Догерті,
відбувся повний збір Союзу Народів
одностайною резолюцією з 27. ве-
ресня 1921 р., висказати бажання
до головних держав Антанті, щоби
они приступили в близькій часі до
вирішення державного становища
Східної Галичини. Але представни-
ки великих держав Антанті не ви-
ступили цієї справи, хоч на міжна-
родній конференції в Генуї, дня 10.
листопада 1922 р., самі признали, що
справа Східної Галичини є міжна-
родною, та що її вирішення є не-
звичайно важке і нагале для удер-
ження миру в Європі.

А міжтим, в останній часі, Поль-
ща намагається насильно перевести
у Східній Галичині вибори до вар-
шавського сейму, та проти волі у-
країнського населення самовільно
накласти Східній Галичині якусь
каркатуру автономії, щоби таким
способом анексувати сю територію
для себе з очевидним порушенням
мирних договорів, на котрих сто-
їть повинен в першу чергу стояти
Союз Народів.

Тому Галицька Делегація, по-
розрахунок, на отсій третій сесії Со-
юзу Народів, звернулася іменем у-
країнського населення, як перева-
жної більшості всього населен-
ня Східної Галичини, до Союзу На-
родів з домаганням, щоби отся
справа міжнародна інстанція ще
раз звернула увагу головних дер-

жав Антанті на конечну потребу
як найскорішого вирішення дер-
жавного становища Східної Гали-
чини, згідно з основами національ-
ної справедливості.

Виконуючи одностайне дома-
гання українського народу Галиць-
кої Землі, Делегація передусім
вручила своє представлення в сій
справі дня 6. вересня с. р. усім де-
легатам (членам) Союзу Народів,
щоби їм пригадати потребу негай-
ного вирішення нашої справи на
основі права самовизначення.

Опісля, дня 8. вересня с. р.
внесла Галицька Делегація пред-
ставлення до Ради Союзу Народів
з домаганням, щоби вона в послі-
довності своєї постанови з 23.
лютого 1921 р. висказала свою
опінію, що Польща не має права
переходити у Східній Галичині ви-
борів до варшавського сейму. На-
слідком отсього представлення пре-
зидент Ради Союзу Народів деле-
гата Бразилії, експ. Да Гама, пред-
ставив сю справу на засіданні Ра-
ди Союзу Народів, дня 13. вересня
с. р. з прихильним внеском.

Крім того Галицька Делегація
внесла представлення до повно-
го збору Союзу Народів
дня 10. вересня ш. р. на руки
президента повного збору Союзу
Народів, делегата Чиле, Е. Еварреса,
щоби повний збір зняв становище
супроти невинних обставин,
спричинених довготривалою поль-
ською окупацією у Східній Галичині.
На те поставив голова делегації
Канади, міністер Філдінг Фор-
мальний внесок, дня 18. верес-
ня ш. р., щоби повний збір
Союзу Народів вія наці-
ональної справедливості,
поновлюючи минулорічну
свою ухвалу, звернув ува-
гу головних держав антан-
ти на потребу й доціль-
ність негайного вирішен-
ня державного становища
Східної Галичини.

Сі заходи увінчалися повним
успіхом в Союзі Народів. Дня 22.
вересня повний збір Союзу Народів
в друге ухвалив звернути увагу со-
юзних і заприязнених держав на
конечність як найскоршого вирі-
шення правного стану Схід-
ної Галичини. Треба сподіватися, що
великодержави Антанті не остануть
глухі на цей авторитетний відзив
повного збору Союзу.

Присилайте жертви на будову
пам'ятника ІВАНА ФРАН-
КА до Краєвого Союзу Кредитового
Львів, Ринок 10., ч. вил.
нм. 40.000.

ОЛЕКСАНДЕР МИШУГА

Весною цього року прозвучала
по всій Україні сумна вістка, що ве-
ликий український співак і громадя-
нин, добродій цілого ряду україн-
ських, головні музичних інституцій,
Олександр Мишуга, помер
на далекій чужині, у Фрибурзі в Ні-
меччині, дня 9. марта 1922 р. Помер
далеко від своїх тілом, але душею
разом з ними. Останньою думкою
Покойника була журба про Музич-
не Товариство ім. Лисенка у Льво-
ві, якому й записав цій свій має-
ток. Протягом цілого свого довго-
го життя світового співака, устеле-
ного терням і рожами, Олександр
Мишуга заєдно почував себе невід-
радимим сином своєї Нації. Йї на
славу збирав оплески на естрадах,
в допомогу її повертав свої заробі-
тки. Не було мабуть одного Укра-
їнця, що виявляв музичний талант,
не найшов би був в Покойнику сво-
го великодушного протектора.

Тепер прийшла черга на нас
подякувати Покойникові за труд
його життя пошануванням його

тілних останків. Згідно з бажан-
ням Покойника сплянуть вони в
гробниці його родинного села Вит-
кова в Радеківщині. Покищо вони
перевезені до провізориної гроб-
ниці до Львова. В п'ятницю дня
29. ш. м. о 3. год. по полудні
будуть святочно перенесені з Прео-
браженської церкви на головний
двірєць, відкіля в суботу, при аси-
сті духовенства будуть перевезені
до Радекова. Остаточні похорони
відбудуться в неділю у Витковій
Новій.

Самозрозуміло, що момент пе-
ренесення тілних останків великого
Покойника з Преображенської цер-
кви на головний дворєць буде для
усього українського громадянства
Львова і провінції нагодою відда-
ти честь життю і заслугам Олек-
сандра Мишуги. В першу чергу по-
кликані до цього усі, що так чи
інакше мають якенєбудь відношен-
ня до музики і співу, які були змі-
стом життя Покойника.

Італія проти польських виборів і накинєння поль- ської автономії у Східній Галичині.

З Риму з офіціальних кругів о-
держусько відомість, що на днях іта-
лійське правительство інтервенува-
ло вже у польським уряді у Варша-
ві в справі порушення ним міжна-
родних договорів у відношенні до

Східної Галичини через розписання
на тій території виборів до вар-
шавського сейму та заміреного на-
кинєння Східній Галичині т. зв.
польської автономії. Інтервенція бу-
ла рішуча й енергійна.

Справа Ст. Федака і тов.

Замість сензаційних відомостей
про великий процес за державну
зраду, пляноване повстання, пере-
ворот, спричинення небезпеки для
держави ззовні та громадянської
війни внутрі держави — читасмо
у „Przegląd i Poniedziałkowim“ з
26. ш. м. таку сирому замітку:
„Варшава. Наш кореспондент

повідомляє: Як довідуємось із ком-
петентних кол, швидко буде ого-
лошена замість для 13 товаришів
протидержавного заговору у Виход-
ній малопольське. Перед судом
стане один лише Федак, обвинува-
чений у злочині заміреного абий-
ства“.

Велика Україна.

Велика підняття митних зборів.

Від 18. вересня на українському
совітському кордоні настуило ве-
лике підвищення митних зборів. Це
підвищення виносить майже сто від-
сотків дотеперішніх митних зборів.
Підвищення переведено в той спо-
сіб, що попередні ставки в золоті
заховано, але один золотий рубель
обраховується від тепер на 1,500.000
совітських рублів, 2,700.000. Ставки
ці носять виразно заборонний ха-
рактер й високий мірі утрудняють тор-
говельні зв'язки з совітською У-
країною.

Справа сіоністів.

Київський реєтрибунал недавно
розглядав справу сіоністів, яких об-
винувачувало в утворенні сіоніс-

тичної організації. Підсудних засу-
джено до тюрми на ріжкі терміни.

Задатки у встановленні безпосеред-
ної комунікації з Україною.

Встановлення безпосередньої за-
лізничної комунікації між Польщею
й радянською Україною мало бути
переведено 5. жовтня. Як виясня-
ється підготовка совітської влади
до відновлення цього сполучення
й необхідний в зв'язку з цим ре-
монт залізничного шляху лише шой-
мо розпочинається і не можна сло-
діватися, щоб роботи були закінче-
ні в призначеній ранішй терміні.

Нові засуди на смерть.

В Харкові закінчився процес
місцевої організації „Союзу відро-
дження України“. П'ятнадцять чоло-

вік засуджено на кару смерті через розстріл.

Становище в Криму.

"Робочая Газета" повідомляє: "Голод в Криму в 1921—22 році був не менший, ніж в Поволжі. В В Криму згинуло 10 пр. дорослого населення. Деякі міста й села — Карасу Базар, Бахчисарай, Еваторія — зруйновані, вимерли й спорожніли на 50 пр. Майже цілком згинула велика робоча худоба. Посівна площа зменшилась на 75 пр. різняючи з довоєнними часами. Надії на врожай 1922 р. так само не справдилися. В цій році доведеться годувати не менше 350 тис. людей, себто половину людності".

З Волині.

Призначення єп Діонісія.

Єпископ Діонісій, керуючий волинською єпархією, призначений архієпископом волинським.

Українське шкільництво на окраїнах.

Під таким наголовком пише "Robotnik" з 23 ч. м. про страшний стан наших шкіл і освіти на Волині. Масово звільнено вчителів-Українців; на ділі на цілій Волині Полісся немає ні одної середньої школи з українською мовою навчання. Справа концесії на українську прогімназію у Володимирі-Вол. зволікається кураторією вже два роки, переходячи десятком інстанцій у Луцьку та й навіть Варшаві. Нічому дивуватися, що українське населення, яке творить на Волині 80 пр., є страшенне огірчене, глядячи, що на кільканадцять польських державних шкіл, нема ні одної української, та й приватної гімназії не дозволяється одкрити.

"Robotnik" запевняє допомогу цій справі з боку ППС, з рамени якої був вже у міністра освіти п. Недзвільковскі.

"Mądry Polak po szkodzie". Чи це пізно, панове?!

"Свобода" й терор.

В літку цього року на опушену з часів війни парцію Озеряни (сею дошенту зруйноване війною) призначено священником перенесеного з Кременецького повіту панотця Рибчинського. Церковну землю засівали місцеві селяне, які третину врожаю дали своєму панотцеві. Ще в літа в околиці кружляють чутки, що урожай отриманий панотцем забере староство, на тій підставі,

Делегат Союзу Народів в Харкові.

До Харкова прибув делегат Союзу Народів для вивчення питання про пошести на Україні. Делегат має лишитися в Харкові на довгий час.

Смертність серед Жидів в Одесі.

Представник жидівських організацій допомоги голодним в Одесі д-р Адлер подав, що кількість Жидів, які вимерли в Одесі за перше півріччя 1922, виносить 20.000 тисяч, складаючи 10 пр. відсотків всієї жидівської людності в Одесі. З всієї кількості смертей 40 пр. припадає на померлих з голоду, 10 пр. від п'ятого тифу і 40 пр. від інших пошестей.

що панотець недавно обняв парохію. Затрівожений тими чутками, удається він у староство до Козля, де запевняють його, що отримана ним третина врожаю — є власність його, яко місцевого пароху.

29. серпня з'являється панствова поліція з фурманками забирати збіжжя.

На жадання панотця показати ордер, на підставі якого забирається збіжжя, комендант постерунку почав глузувати. Тоді парох наш чемно попросив "гостей" їхати собі в порожні: бо без писаного ордеру від влади на забирання врожаю, він не дозволить взяти ані одного снопа. Люде, що випадково були при тім, висловлювали своє обурення.

На це комендант постерунку опускає приходство. При чому без усякої причини стріляє в гору. Невдовзі з'являється більша збройна сила: коло 20 селян заковують у кайдани й женуть у Ковель до в'язниці.

Точиться слідство, що панотець словами "бий панів" підбурював людність до заворушень. Самого панотця тягають на переслухання до поліції й староства. При чому комендант постерунку дозволяє собі "тикати" священникові, називаючи його "porot gajdamackim".

Нешасний той священник шукає захисту від того наклепу з єпископа свого. Але чи єпископ Діонісій буде боронити свого підвладного священника від такої нечуваної наруги й провокаційного наклепу — це ще питання?...

Марко Луцький.

Галицькі відносини.

В селі Костичі пов. Косів напало вночі трьох селян на Михайла Прокопова і з криком: "Смерть

зрадникам!" замордували його ножами. "Gazeta Codzienna" доносить, що Прокопова замордували українські студенти з німсти за те, що

там одруження саого шастя не со-творить...

Краснопера птаха підлітає, ска-че — ошомлений мудрець проснув-ся і плаче...

У всі двері заглядайте, по всіх вікнах читайте, а рази грядучих загроз глибинних, душевних цінностей одно в одному не оближайте!

Зверхній нахід холодно прий-няти й до пильної перевірки сил стати...

Не зараз у моменті зброю складати й, не розвавши броду, в хвилях поринати...

Чого справжня любов не осві-чує, не гріє, се схиляється, вгне, марніє й неповернено, затратно підіє...

Хочеш мистцем бути, не мо-жеш позабутися: В явищах зверх-нього життя душу віднайди й до свого осередка введи, тут у гор-нилах усе перепали, перетвори й не минаємим буттям наділи...

І нагота не гідота й не фото-графічна мертвота, коли духом пройнята, в душі й з душею по-чата і з одвічним сяйвом злата...

Все стрічне треба так малюва-ти, щоб йому життя й душу дати.

він брав участь у гуцульській деле-гації, котра їздила з чолобитнею до Варшави.

Діти і жінка, які були свідками нападу просили із слезами, щоб Прокоповому дарувати життя, але надаремно.

На прізвиську.

"Dziennik Ludowy" пише: По-ліція пошукуючи за справниками підпалів ствердила, що по селах блукають "банди українських бою-век", які складаються із студент-ської молоді. Боївки часто одяга-ються у польські військові мундури, підпалюють двори і стріляють з крісів до селян, які хотять гасити пожежі, як це діялося в Антонові під Жовковою.

Динаміт п'д шинами.

Як доносить польська преса, на лінії Конюхів-Сколе Стрий невідомі особи підложили динаміт під заліз-ничні шини.

Настрашимо.

Вночі з 18 на 19 вересня в с. Утішків хтось кинув бомбу через вікно учителів Люшківчів, який зараз є "kierownikem" тої гро-мади. Бідняга так настрашився, хоч бомба не експлуодувала, що вночі втік до Золочева і три дні молив старосту о надання йому прибічної сторожі. День і ніч сидить поліцей і пильнує "kierownika". Крім того заведено варту із 6. селян, які в день і вночі стережуть перестра-шеного. Жандармерія і тайні агенти вештаються по селі. Винувників не найдено. На донос одного поганця було апештовано двох хлопців, од-нак комендант постерунку заявив, що донос "злодія" не має варто-сті і хлопців випущено.

Нова підпал.

"Przegląd Poniedziałkowy" но-тує кілька нових підпалів на філь-

варках: В Ляньків Волі пов. Мо-стиска підпалено на польському фільварку 3 великі стирти збіж-жя, власності Теодора Гвоздзика. Шо-да виносить кілька мільонів. На фільварку Жардів (?) пов. Яворів підложено огонь, жертвою якого упало кілька стирт збіжжя. Редакція агаданого часопису кінчить по-татку такими погрозами: "Не грай-те з вогнем!" Польський хлоп за кожний підпал відповість реванжом і підпалом домів руських свяще-ників".

Знов пожежі.

Як нам доносять, в селі Бя-нові пов. Журавно підпалено кіль-ка стирт збіжжя власності князя Чарторийського, вартості кількаде-сят мільонів.

Війтмовий стан?

В перемишлянському повіті о-голошено війтмовий стан. На ого-лошеннях в тій справі підписаний тернопільський посол Олександр Рівночасно громадські уряди діста-ли наказ доставляти з громади по 10 селян для варти біля дворів і по 4 на залізничний шлях і мости. Війти пояснюють накази так, що сторожа і громада відповідає за знищення дворів. Винувникам гро-зиться карою смерті. Відозви пи-сані по польськи і українськи. В м. Перемишляні заквартировано відділ війська в будинку "Народного Дому".

ВП. Перед латинієм в Чехо-Словаччині присмо отрим скла-дати передплату за наш часо-пис в Банну Чеських Леґіонів в Празі на ненто Здави. Спіл-ки „П'ло" у Львові, а нас по-відомити листівною. — Адміні-страція. 1-4

Вандализм.

Реза і вибух бомби у Нгу-р-му Товаристві ім. Шевченка у А воці.

23 го вересня перед полуднем явилася в кам'яниці Наукового Тов. ім. Шевченка при вул. Чарнецько-го 24 — двоє комісарів поліції в супроводі цілої компанії агентів і озброєних карабінами поліцей та перевели ревізію в бібліотеці й му-зеї товариства. Ревізія відбулася в супереч усяким законним приписам,

Без представ-

лення ніякого писаного розпорядження. По словам одного коміса-ра наказ прокуратурі що до пере-везення ревізії має прийти пізніше, але його досі не одержано. Кида-лася у вічі надзвичайно дивна по-ведінка ревізуючих, які впали до

найвищої наукової установи, наче до гнізда політичних конспіраторів. Не знати було, про що саме ім хо-дило, що саме мали шукати. І ко-місар, і агенти хапали перші ліпші книжки, часописи, рукописи в руко-писній відділі, ба навіть якісь старі атласи — і все це розглядали як щось незвичайно підозріле. Кожний непольський друг, особливо укра-їнський, видавався поліційним орга-ном небезпечним документом заго-вірників. Старі бюлетені різних те-леграфічних агентств, навіть тарнів-ського бюра уряду У. Н. Р. бенте-жили ком'сарське око вже самим своїм виглядом. Навіть читанка на І у гімназіяльну класу, видана чесь-ким урядом для Закарпатської У-країни, звернула увагу якогось

ЮРІЙ КМІТ.

4)

ГІМН ОДРУЖІННЯ.

(Виривок з повісті „Мандрівна“).

(Продовження.)

Стоїть тінь біля порога й го-ворить прохочим: Тут хата убога... Пройшла Пандора — рука в неї затиснена, обличчя міна суворого...

Не чекай на працю, а на Нащо.

Чи знаєш, уродлива жоно, кіль-ки налісилось на твоє майно? Своєю ціну знай — стій твердо і не впа-дай, завзяту борю підіймай!

Коли з одним достойним себе алуєш, звінчаєш, безкрайньої рос-коші на душі й тілі знаєш... Усе инше сурогат, одур, обман — роз-трачений найвищий життєвий та-лан...

Хто за зверхніми блисками ле-тить, а осередних нестач не під-мітить, трагедію починає, далі грас-й на руйнінних дустаріщах каторжне життя кінчає...

Де серце з серцем не говорить,

там одруження саого шастя не со-творить...

Краснопера птаха підлітає, ска-че — ошомлений мудрець проснув-ся і плаче...

У всі двері заглядайте, по всіх вікнах читайте, а рази грядучих загроз глибинних, душевних цінностей одно в одному не оближайте!

Зверхній нахід холодно прий-няти й до пильної перевірки сил стати...

Не зараз у моменті зброю складати й, не розвавши броду, в хвилях поринати...

Чого справжня любов не осві-чує, не гріє, се схиляється, вгне, марніє й неповернено, затратно підіє...

Хочеш мистцем бути, не мо-жеш позабутися: В явищах зверх-нього життя душу віднайди й до свого осередка введи, тут у гор-нилах усе перепали, перетвори й не минаємим буттям наділи...

І нагота не гідота й не фото-графічна мертвота, коли духом пройнята, в душі й з душею по-чата і з одвічним сяйвом злата...

Все стрічне треба так малюва-ти, щоб йому життя й душу дати.

Легче огні запалити, розшати-ти, ніж їх швидко погасити; легче сторожити, побити, гоменом шумі-ти, ніж потім зеднати, змирити й високо настроїти...

Зростати, підпомагати, цілити й спасати, значить, найвищу правду за мету мати...

Хочеш належно доспіти, му-сиш терпеливу нескитаність зустрі-ти і в її блискав ясноти...

Найкращі, з витонченою, гли-бокою душею, хоч між голосною юрбою, стоять зеднані з тихою самотою.

Не питай, чи тебе прохожі ро-з'яміють, радше звідуйся, що за-вогні в твоєму осередку жев-ріють...

У зв'язках жаття — неоцінена спільнота: жіноча ніжнота й муж-чинна твердота.

Хто хоче волю мати, мусить величчям законам послуг дати.

Щоби під визвольний прапор стати, треба перше свої глибини впорядкувати...

Ніколи не позабудь — хай-стукає в твою груди, що коротке життя, а жевчужне буття...

Хоч яка загроза й катівня —

споможе тебе, небоже, дуга ору-жівня і його скарбівня.

Людська воля хитається, в хур-товинні заневидности змінється, якщо з вічною правдою минається.

Коли владою над зверхнім сві-том упієшся, до пустарної скали немаситних пожадань закуєшся...

Національному шумови міру знай — над чужою скарбівнею аге-лом витай!

Затягнім під надрушену, крихку минулість нове, тривке мостиння, хай адегається грядучим синам чу-довостильна саятиня!

Святий запал, величчє звору-шення в героїський труд злучи й завдані рани, сподієне лихо личи.

Без боротьби з собою не ста-неш у життю міцною ногою.

Самоперемога — дорога до-раю, до Бога.

З ранньої весни все належно чини, не буде потім тиранія - ви-кидної вини.

Життя важке, боутальне й бур-хливо нагаляє... Мега метильниця на дні — закриває всі блискя на вершині.

Тут і там зорні, чия над тобою дірігентура? Хто паном у хаті, чи

агента, який у своїй всевідчужості і там добичку небезпечку для цілості польської держави. Кінське-кінське довіри пошукування як і треба було сподіватися, не видали ніякого результату.

і супереч навіть польським законам ревізю в музею переведено у відчуженості управи товариства, — в установі, яка зберігає скарби великої музейної вартості!

Гостина поліції (і то не перша) в облітеші й музею Науково-літ. та се не абияк сенсация, а вже взагалі ревізія в таких поважних наукових інституціях явище небувале в культурному світі.

Та на цій прикрий візиті не тільки несприятелі для товариства, бо того самого дня, о 7-й годині вечером після того, як усенький день пантувала там поліція, десь каменниця перебути ще одно ніч. Під головними сходами, у виході до магазину з книжками, вибухнула бомба, підложена злочинною рукою якогось „odwetowca“. На щастя, вибух не потягнув за собою ніяких жертв і не спричинив більшої шкоди. Тільки в стіні магазину вирвало більшу діру й двері, та повилітали шибви в брамі, в дверях та сходах, у сінках мешкання секретаря Товариства, відомого етнографа п. Вол. Гнатюка і денеді на 1-шій і 2. поверсі.

Голі дібрати слів для напратовання злочинного замаху на культури, великої артистичної й наукової вартості збори, цілість й незайманість котрих повинна би бути святою для кожної культурної людини без огляду на її народність. Але злочинець не спинився і перед можливістю людських жертв, бо ж у тому будинку живуть і приватні мешканці.

В кілька хвилин по вибуху бомби на місці з'явилися поліційні органи й пожежна сторожа. На щастя, вибух не спричинив пожежі, яка могла дуже легко статися тим більше, що в брамі зложила друкарня Товариства багато паперу. Під натиском вибуху друга брама від подвіря так стиснулася, що голі було її відчинити. Отже в разі пожежі й порушення головних сходів мешканці каменниці були б буквально замкнені і мусили б хіба вискакувати з вікон. Але вони й по мимо того були замкнені через цілу добу, бо поліція відходячи, поставила сторожу з наказом нікого не випускати, не впускати до каменниці аж збереться комісія. Комісія мала з'явитися на другий день о 10-тій рані. Тимчасом не було її зовсім цілий день у неділю. Не зважаючи на кількаразову інтервенцію у Дирекції поліції, вона не дозволяла

злізати блокади будинку через цілий день і аж десь коло 7-ої год. увечері дозволено льокаторам вийти на світ божий. Завдяки цій поліційній блоkadі дехто з мешканців мусіли мимоволі постити, бо ані на сніданок, ані на обід не хотіла їх пустити сторожа, бо мовляв — nie wolno, або — nie umrzele z głodu. Так само не дозволяла сторожа нікому й увійти до каменниці, а навіть говорити зі знайомими з вікна. Так отже мало того, що всі льокатори мусили пережити терпкі хвилини ревізії, а потім вибуху, але їх не знали за що продержалось у фактичній блоkadі. Така поведінка так противна всякій лбоції й законності, що просто годі дібрати слів на названня її. Незадовога готові ми дожити ще й інших практик... Все можливе!

Вибух бомби в українському „Академічному Домі“

Підложена рукою вандала бомба в українському „Академічному Домі“ при вул. Супінського спричинила своїм вибухом колючальні шкоди для Дирекції гімназії сестер Василіянок. Вистане згадати, що знищенню улягла машинерія центрального ogrівання, пивничні склепіння і часті стіни. Крім цього вилетіли усі шибви з вікон задньої стіни будинку. Поки що поліція не допускає нікого з Українців до будинку і важко точно означити розмір dokonаних вандалом шкід. До цього вибуху ще вернемо.

Догина.

Головна Управа Українського Педагогічного Тов-а одержала від Дирекції гімназії в Долині письмо такого змісту:

Цей ночі о год. 3. „фаховці“ з добре розробленим планом, винявши фронтіву шибву з коритаря гімназії дісталися до фронтівих саль будинку, поуставляли в сальх величезні гранати заосмотрені запальним льонтом, пообливали нафтою і бензиною лавки і поміст, понакладали багато патронів по лавках, щоб не можна приступити до ратовання і підпалили льонт. Вибух наступив лише в одній найбільшій сумежній від канцелярії і кабінету саль; знишив стіни, вікна, мапи, катедру (до тла) і ушкодив фісгармонію — на щастя сторож з родиною учувиш гук прибіг з водою і угасив пожежу. Прочі металеві великі гранати не експлюдували. Рано о 1:28 прибула на місце жандармерія і списала протокол та забрала гранати.

Платить партійний податок!!!
Присилайте на адресу! „Кравчий Союз Кредитовий“ у Львові, Ринно 10, вил. нн. ч. 5.000.
Жертводавці позице 500 мп. будуть оголошені поіменно!!!

Довкола грецько турецького конфлікту.

Льбід Джордж про справу проливів.

„Н. Фр. Пр.“ доносить, що Льбід Джордж перервав фері і повернувся несподівано до Лондону, де скликав Раду Міністрів, щоб заініціати її правдоподібно з перебігом парижських переговорів.

В розмові з денікарами заявив Льбід Джордж, що Чанак треба удержати.

Англія не мала до тепер нічого спільного зі спором між Грецією і Туреччиною. Туреччина завдячує Англії і Франції більш чим якій небудь іншій державі і тому тим більшою неадлячністю було замкнення Дарданелів в часі війни, що спричинило величезні втрати для союзників. Туреччина поносить відповідальність за поразку союзників на східнім фронті, а також за програму Румунії. Продожило це війну що найменше на 2 роки. На світі мусить запанувати мир і в інтересі цього миру треба ясно розв'язати справу проливів. В інтересі європейського миру лежить, щоб війна не перекинулася з Азії до Європи. Свободу проливів управління найкраще Союз Народів. Коли в свій час Греки дійшли до неутральної полоси, щоб зайняти лінію Чатальджі і увійти до Царгороду, тоді англійський ген. Геррінгтен видав до Греків відозву, якої зміст був аналогічний з відозвою, яку вислано тепер до Кемалі Паші. Відношення Англії було безсторонне, як супроти Греції так і зглядом Туреччини. Закінчуючи інтерв'ю, підчеркнув Льбід Джордж, що в інтересі миру лежить, щоб опіку над проливом перейняв Союз Народів.

Візд французького делегата до Смирни.

З Царгороду доносять, що французький уряд віднісся до Кемалі Паші з проханням, щоб не зачинав ніякої акції перед приїздом французького делегата, котрий виїхав дня 22. ц. м. з Парижа до Смирни.

Посередництво союзників.

З Ліфилау доносять, що уряди англійський, французький і італійський стараються ще перед відкриттям конференції відтягнути грецькі війська на лінію визначену генералом союзних військ. Після усталення згаданої лінії могла би слідувати негайна стріча Мустафи Кемалі паші з генералом союзних військ. Як м'є стрічі передбачують Мудан або Ісмід.

Англії укріплюють Чанак.

Аг. Райтера доносить з Чанаку: В місті с тепер головна квартира англійських військ. Англії укріплюють свої становища. Сподіються наближення відділів турецької кін-

ноти до неутральної стріфи. — Евакуовані французькі й італійські відділи с тепер біля Галіполі. Англійська підмога приходить безперервно.

Замкнення земуїнації.

Кореспондент „Есовшеїгел Прес“ телеграфує: Комунікація між Царгородом і Мосем Мармара та між острівцями на Морі Мармара і Дарданеліями замкнена. Англійські кораблі мали загрозити острілюванням кожного корабля, що не примінювався би до цього приказу.

Кемаліста переїхали неутральну полосу.

Аг. Райтера доносить, що війська Кемалістів переїхали границю неутральної полоси коло села Крем Кое, на віддаль гарматного стрілу від англійської лінії. Турецький адміністративний урядник в Чанак завізав війська Кемалі, щоб заініціували негайно неутральну полосу. Також ген. Геррінгтен завізав представників уряду Ангори, щоб Кемалісти відступили негайно назад.

Затоплення англійського контрторпедовця.

З Царгороду доносять, що на морі Мармара потонув англійський контрторпедовець Сніди. Причиною катастрофи був удар з рибацьким кораблем. Потонуло 10 осіб, 87 врятовано.

Болгарський проект.

З Лондону доносять, що повновласники Болгарії в Лондоні, Парижі і Римі передали всім трьом урядам ноту, де додучено проект Стамбульського, який передбачує утворення з Тракії автономної держави під контролею „Союзу Народів“.

Кемалі паша і Англія.

„Таймс“ доносять, що Кемалі паша заявив високому комісареві Смирни Геррі Лембові, що вважає свій уряд у війні з Англією. Пізніше однак змодифіковано цей висказ в офіційний дорозі.

Ще не вмерла!

Було кличем наших інвалідів, йдучих в бій за рідну справу.

І не вмере!

Подумайте собі ви, яких там не було і присилайте лєту на забезпечення інвалідів до **СОЮЗА УКРАЇНЬНИХ ІНВАЛІДІВ** господарсько-споживчо-продукційна кооп-XXI ператива з обм. пор. у Львові. 5-2

визвольний дух, чи понура, дика натура?

В титанічні, зверхні змагання хай влітаються й тісно еднаються сумління почування, хай видивляються й духові журчання, переможне самозапєртя, аж тоді зрине культурне буття.

Ящо головне й побічне впливання, то вже справжню мудрість маєш.

Безснжна воля — погубна не-воля.

Хай знанням та діянням характер і сумління володіють, а чудові, бігаті ниви доспіють.

Знай, що в своїх руках маєш, а чи гімно зберігаєш?

На характер звага дай і душі в пустарища не вганай.

Не „стерай“ скромноти й бережи діаноті, а недалекий ти життєвої повноти.

В малому велике змалювати — великого розвитку досягати.

У почині діань незнаття, яке з візанною життя буде їх звиття...

З найбільшими задумами до них приступай, у їх блискачок продовжай і в часівних об'являх „ничай“!

Оліку — се хитрун, а иноді й дикун...

Без скромноти немає чесноти й не можна дійти до високо-розвитної мети.

Гордота — швидко-наблизна мертвота.

Хто брутальством оре, а варварством сіє, той псіє й місця довго не загріє...

В здоровлю виростати, значить, стравні елементи приймати.

Хочеш на верхівлях блистити, навчайся стежити й хотіти, силу й любов зустріти.

Як з другим справляєшся, так в осередку вбираєшся.

Нормальні й ненормальні добре не відносять, де прохідні межі мають.

Повного звершення в нікому не є, хай же один при одному скромно з підмогою стає!

Натура тільки бруталь-перемогу знає — душа й сумління малих, понижених видивляє й животворним сьйвом вкриває...

Хвилювання глибини розлінай і поступу, реформну будівлю від себе починай!

З пустого в діраве не перевели-

вайте — стару бідку в нове лаття не зодягайте!

Понури стежки, де в будинці палатні вершки, а в низ тюремні решітки...

Порожні еднання, якщо в сумлінню й хотінню замирання й фальшування...

Самозапєртя — чудова квітка життя.

Великий реформат для всіх хат і палат, де лівця не знає, що правця вліяє.

Неприслухана соловійна пісня в лузі — незговорена нотка в людській послуді...

Людяне людяним плати — хай не буде поневоленої смути з твоєї гордоти.

Радше пострадай, а осередні не сплямай.

Що з глибини сумління зринає, всі бурі перетриває й суд над світом має...

Витають правічні, невідні правді закони — не заповнять їх моря, ріки не загудять хуртовин і розгони, не поторощать усіх темняв демони...

Не в тому вага, щоб на чуже владати, кривдою забирати й сило-

міць усе тримати, ой щоб мудро та праведно на своєму господарювати...

Музика иншу мелодію грає, а танчиння свій танець гуляє...

Що кривдою почате, в послідовностях погубно прокляте...

Імайтеся тривких підвалин, а не моментних шумовин.

Держава — складна, годинникова машина, де заважає й найнепомітніша порошина...

Не забудь, чим вражаєш чужу грудь!

Що боже, пропасти не може. Не тішся, коли йде до рух, не смутися й не причиною мук, коли вихоплюється з рук!

Осирочений рай ридав, потоп злочин заливав, Каїн по пустарищах і нетрах перед тіннями мчав, усі створіння викликав, щоби гріх світом не кермував!

Дитя виростати, значить, себе самого справляти.

Виховна дорога — самоперемога.

Заходись, щоб в бідки вчинились чудово-квітні грядки.

(Продовження буде).

Вибери.

В ім'я п'яти

Щоби заперечити спліткам, які появились мабуть з уст неприхильних мені осіб, заявляю ось що: Неправдою є, будемо би я мав прийняти пропозиції або взагалі кандидувати на посаду до польського сейму, бо навіть

на пропозиції громадського комісаря бути виборчим комісаром заявив, що як дисциплінований член української суспільності рішучо ніякої участі в польських виборах не буду брати підлягаючи резолюції Ширшого Народного Комітету.

Іван Голод, Глухівч.і.

Преса.

Під шк. і Румун.

Польська преса невдоволена короткими офіційними повідомленнями про подорож Пилсудського до Румунії та шукає по закордонних газетах того, чого не сказали їй комунікати ПАТ: чогось більше понад описи свіданків та перебіг і вислід нарад. Найбільше метушаться — як це завжди буває — вороги справи, отже інші разом неприхильні вороги особи Пилсудського за його політику — ендецька преса.

Так пр. „Słowo Polskie“ з 21. п. м. наводить голос пражської „Prager Presse“, цікавий і для нас тим, що дуже вигадано згадується у йому про справу Сх. Галичини, довкола котрої крутиться уся польська закордонна політика.

Згадавши епісху про чинник, який об'єднує Польщу і Румунію, а саме, про спільну московську небезпеку та роль „оборонців Європи перед Сходом“, яку грають ці дві держави, — газета повідомляє, що на змиску Синаї відбулися політичні наради протягом двох попередніх, при співучасті рум. прем'єра Братіану і мін. як справ Дука та польського мін. Нарутовіча. Предметом нарад було у першу чергу становище Польщі і Румунії супроти Росії та західних великих держав. Остання російська мапа з 1921 р. зазіхає на західні кордони союзна республіки таким робом, що Сх. Галичина, Волинь, Холмщина і інші українські землі знаходяться у кордонях Польщі, за те Бессарабія значиться, як союзна територія. Огже більшовики признають (бодяй формально на папері) рижську угоду, але не хотять знати парижської постанови з 28. жовтня 1921, на підставі котрої Бессарабія передана Румунії. Навпаки західні держави досить не признали рижського договору і не хотять зачислити його до обов'язкових договорів як пр. версальський, севрський і т. д. З другого боку безпосередні відносини і Польщі і Румунії до сов. Росії не є без закиду, як доказали це досить неприємні зарешавські розмови Літвінова, переговори рум. мін. Філіппа з Караханов та таємні переговори Діаманді-го з Літвіновим.

У зв'язку з такою ситуацією польські й румунські політики радять над новими європейськими пропозиціями про роззброєння: вислід нарад ще невідомий. Далішим питанням нарад було відношення Польщі до Малої Антанти, себто до найближчих союзників Румунії. Безумовно, що „довга розмова“ начальника польської держави Пилсудського з рум. військовим мін. Кристеску пакостіється самим характером польсько-румунського союзу.

Проте, чи і скільки нові прихильники торкалися справ України, та чи взагалі згадували що неприемну ніву — ближче нам не відомо. Ми радше переконані, що вони не згадували цього, крім пр. про те, хто приймав рижський мирний договір та яка його доля у майбутньому. Навіщо морочити собі голову майбутнім — чи як простіше сказати просто „не буде“? „Да те“ ми почули у промові пана начальника польської держави, ви-

голошений в присутності представників європейської дипломатії при румунському дворі, — що поміж Балтійським та Чорним морем існують два народи: польський і румунський — та й годі! Цей новий винахід нас не дивує і не бентежить. Навпаки, він дуже цікавий і радимо пошукати на него патент.

Польська преса і вибухи бомб.

Нечувана подлість, бездонна глупота і подиву гідна безграмотність, — прикмети, які характеризують львівську польську пресу, отримали змогу не вби яку нагоду проявити себе в усій своїй красі. Колиб зібрати голоси цієї єдиної мабуть того рода у світі преси, все, що вона пише про вибухи бомб у будинках українських установ у Львові, — то ми отрималиб просто анекдотичну збірку яка проте була б цікавим документом для якогось майбутнього історика, що хотів би поцікавитися польською політикою на українських землях,

та збагнути розум і культуру виразників і керувників громадянської польської думки.

Є московська пословиця: „ври, да м'ру знай“, — „блещи, але знай міру“, — даремне ви старалися би переконати наших сусідів з п. d. „wórolnego dachu“, що брехні, ажанаї без усякого глузду і міри — є смішні і викликають цілком небажаний їхнім авторам наслідок: не лише ніхто їм не вірить, але читачі зацікавлені дізнатися суцільної правди.

„Maffa ukrainska“, „Ukrainka pro-wokacja“, „Zamichy ruskie we Lwowie“, „Zakonie ukrainskie a wybuch“ — і тим подібні наголовки пишуться над фантастичними, про-вокатерськими і односторонніми безглуздими описами нападів польських бойовик на найважливіші українські установи.

„Gazeta Poranna“, „Kurjer Lwowski“, „Słowo Polskie“, „Wiek Nowy“ і „Gazeta Codzienna“ ведуть провід у божевільному танці збаваних репортерів і редакторів.

Як арешок інформації подаємо нижче кілька невеличких виписів із довжелезних тирад, якими переповнена бруксова преса. Беремо лише т. зв. чисто інформаційний матеріал, не торкаючися істеричних вигуків спантеличених писаків.

„Gazeta Poranna“ з 25-го пише п. м. „Ukrainski magazyn bronii“. „Вчора зранку поліція провела дельшу ревізію у будинку Ринок 10. Тут, у каналі, до якого можна дістатися лише з подвіря, най-дено перехований цілий арсенал. А саме найдено: карабіни, байонети, силу (силу) патронів і багато стрільного матеріалу! Той факт свідчить наглядно, що саме тут був центр української конспірації проти Польщі. У зв'язку з тою справою переведено ревізію у мешканню гр. каз. священика Василья, пророка Велесської церкви, при вул. Руській. В його мешканню най-дено старту чистих „swięte-tw identyczności“, з печаткою дирекції поліції у Львові! Виходить, що той священик видає українським „героям“ польські урядові документи“ і т. д.

В суті річ: у каналі най-дено брудяниці п'ять старих червонок від 1917 і чорних від 1918, цілком непридатних австр. рушниць, які

ПАПЕРЦІ „ОКСАНА“

вже появились.

Замовляти в „Союзнім Базарі“

Львів, вул. РУСЬКА 20.

певне спочивали там з осені 1918. та нікто про них і не знав. Досить було лише глянути на цей „арсенал зброї“, як його гордо ніс на поліцію агент, щоби змрікувати його вартість для українських заговорників!

Що торкається бланкетів поліції — то ні один із них не мав печатки! Стирті таких бланкетів лежать у кожній трафіції.

У тіжж „Gazeta Poranna“ читаємо про експлозію в „Акад. Домі“ при вул. Сувійського:

Стверджено, що безпосередно по експлозії з кімнати рускі монахинь, які там мешкають, якийсь мушкетер втік крізь вікно до саду. Гадають, що це якийсь рускі священик, який був тоді у „sejście“ на вечері.

Ні одна монахиня взагалі не мешкає у названому будинку. Є лише служниці для грубих робіт, які ходять у хустках і беретках. А що до таємничого гостя, то „Kurjer Lwowski“ пише про нього, як про „chłopa“,

котрий після вибуху вибіг із будинку. Ажже у тому будинку є жіноча гімназія і там постійно зранку й поп. роїться від людей. Та й вечер бувають там учителі і посторожні. Директор гімназії проф. Шурат, тож вчора вийшов з гімназії на пів години перед вибухом. Певняку годину, що не він той „chłopa“ та „chłopczyk“?

Те, що всі газети в один голос і на різні лади епізують про те, що Українці зазіхали знищити всі свої найкращі львівські будинки вкупі з майном, машинами, музеями і книжками — відомо читачам з офіційних заяв панів комісарів поліції.

„Було би смішно, як би не було так сумно“.

Шість житан на будову пам'ятника на могилі Леон Марталача де Поз. Того Кредитового „Віра“ в Раді Руській.

Православна церква в Польщі.

Російські православні єпископи про автокефалію православної церкви в Польщі.

На соборі дванадцяти православних єпископів російського патріархату, який відбувся в кінці серпня в Керлові в Сербії, по обміркованні питання про автокефалію православної церкви в Польщі, односторонньо було визнано, що автокефалія допущена бути не може. Собор виходив з таких міркувань: 1) автокефалія якоїсь церкви може бути допущена лише за згодою і з благословення тої церкви, до якої вона раніш належала. Патріарх Тихон висловився проти автокефалії й не дав на неї згоди. 2) Шість єпископів православної церкви в межах Польщі на неї дали згоду лише митрополит Георгій і єп. Діонісій. Єпископи Пантелеймон і Сергій за те, що поборювали автокефалію першій — позбавлений катедри й замкнений до монастиря, другий висланий за кордон. 3) Проти автокефалії висловився духовенство і народ, як то видно з постанов візду представників право-

славних парафій Польщі в вересні 1921. року, волинського візду в Почаєві в жовтні 1921. року й єпархіальних литовського й гродненського візрів в червні — липні 1922 року. 4) Для штучного утворення більшості за автокефалію митрополитом Георгієм за допомогою уряду вжити крайніх наслідків: а) церковний собор православної церкви в Польщі для вирішення питання про автокефалію не вважаючи на домагання духовенства й парохіял сликаний не був, б) єпископи, противники автокефалії, без суду були позбавлені своїх єпархій. 5) Щоб штучно зібрати більшість за автокефалію були вислані нові єпископи, прихильники митр. Георгія, з порушенням канонічних правил.

При цій адресі просимо не забувати подати і поштаряку свою адресу.

З хроніки лихоліття.

Poz. Rej. Kar.

Dz. I. 411 pr. 1922.

Starostwo we Lwowie.

Rejestr karny

sporządzony w Starostwie we Lwowie.

Burmistrz Ukrainki lat 28, akademik ze Lwowa ul. św. Zofii 25. Przekroczenie art. § 7 rozporz. cesarsk. z dnia 20. IV. 1884. d. u. p. Nr. 96., popełnione przez niezastosoowanie się do punktu 3 reskr. Starostwa z 23. VII. 1922 l. 392 zakazującego umieszczenia na pomniku poległych żołnierzy ukraińskich w Bródkach, napisu o charakterze demonstracyjnym.

Umieszczenie na pomniku żołnierzy ukraińskich napisu demonstracyjnego — przyjęcie za udowodnione własnym przyznaniem.

Zasadza się obwinionego za przekroczenie § 11 rozp. m. i. z 20. IV. 1854 Nr. 90 dz. p. p. popełnione przez umieszczenie pomnika o napisie demonstracyjnym: Boreiam za wojny

Ukrainy na podstawie wyz. powołanego przepisu na grzywnę w kwocie 140 mkp. wzgl. 14 dniowy arrest i zobowiązuje się go do usunięcia powyższego napisu w dnach 8 pod zagrożeniem aktów z § 7 wyz. powołanego r. z rozporządzenia.

Przedstawiciel powiatu orzeczeniem służy rekurs do Województwa, który podać należy przez tui. Starostwo w dnach 3 licząc od dnia następującego po doręczeniu.

Lwów, 9. IX. 1922.

Gawronski starosta w. n. Starostwo powiatu lwowskiego. L. 411 pr.

Lwów, 9. IX. 1922. Wp. Semenowi Ukrainskiemu akademikowi we Lwowie ul. św. Zofii 25 do wiadomości i zastosowania do Starostwa powiatu lwowskiego. Zaleski.

Takim samym dokumentem został d. p. M. Волошин, I. Дієн, проф. В. Хоминський.

579) А. Радакиевичу у Льво-
ві 1000 кliche: Ю. Дибко і М. Ба-
чинського у Львові, 580) о. Г. Ка-
лимон в Горуцьку 1000, 581) А.
Костишин у Львові 1000, 582)
М. Тимяк в Глинянах 1000, 583)
Д. Гриновець в Стріліських
нових 1000, 584) о. І. Криса в
Ісаах 1000 кliche: о. І. Ришар.
Стенберга Стояловського в Яворі,
о. А. Конюшку в Турім і Ст. Флюк-
та в Турім, 585) М. Стегевич
в Підгайнях 1000 кliche: Ст. Ло-
тоцьку, Л. Лотоцького з Литвинова
і Н. Бартошевичівну в Завалові,
586) о. І. Любич в Гордшо-

15 пец. доходу на „Голодну Україну“.

и Наказом Унітарського Товариства допомоги сиротам в Великій Україні у Львові в скорім часі п'являться

ВЕЛИКИЙ КАЛЕНДАР - АЛЬМАНАХ НА РІК 1923.

при співучасті видатних сил Соборної України.

Оголошення фізм, адреси лікарів, адвокатів, нотаріів приймається до 15. жовтня ц. р. Ціна оголошень: 1 сторінка 38.000 Мп. 1/2 сторінки 20.000 Мп. 1/4 сторінки 12.000 Мп. 1/8 сторінки 8.000 Мп. Подання адреси 4.000 Мп. Увага: гроші вно- сяться з гори враз з замовленням. — На співробітництво дали згоду: Дов. Уніа. Євген Архипенко, д-р Степан Баран, проф. уніа. Леонід Білошанський, Микола Во- рошич, інж. Євген Голішніський, д-р Дмитро Дочев, Володимир Дорошенко, Во- рошич, інж. Євген Голішніський, проф. уніа. Ростислав Лешенко, Леонід Гватюк, адв. Михайло Корчинський, проф. уніа. Іван Лапа, Аполінарія Маршинський, Вол. Самійленко, Вал. Садовський, інж.-арх. Огієнко, інж. Юліан Павловичський, Вол. Самійленко, Вал. Садовський, інж.-арх. Сергій Тажошенко. — Проект окладки ласкаво погодився виготовити артист-малар Петро Холодний. Редактори: проф. Л. Біленький і Віктор Завадський. — Адміністрація календаря: Львів, Ринок 43, I. п. 2-2

КАПУСТИ

в головах, цибу- лю, часнок і ин- шу огородину найкраще ваго- 643а 4-10 ново закупить

САДІВНИЧО-ОГОРОДИНЕ ЗАВЕДЕННЯ П. Терпиляна, Залужа-Галлч.

ЦЕРАТИ

відправосні і на метри 3-9 фірми портіери хідники дівани лінолеуми ТАПЕТИ в найбільшій виборі поручає

Е. Нічанс і А. Маргуєс Львів, Синтуська 18.

Львівська Парня

вул. ЖОВНІВСЬКА 40. (біля залізничної рамки) 1-2

знана як найліпша камінна парня по цілко- витім відновленню ново уряджена

відкрита

з днем 20. вересня ц. р.

Купувати години: для мушини що дня від год. 7 рано до 6 вечером, для жінок що дня від 1 год. попол. до год. 6 вечером.

Перше Американське ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д-р І. Вайнгартена орд. від 9-6 в Станиславові, вул. Ля- нова 12. — Телефон 518. II.

ВИКОНУЄ: американські корони і містки, найдеальніші штучні зуби, без гумового підвешення — ШОКИ без пер спиральних а лише при помочи тиснення воздуха дуже добре тримаються, при кусанню і бестді зовсім не перешкаджають. Вирон- лання зубів без болю при помочи „Andre- pal-ю“. — Гостям з проахмі і в наглих случаях виконуються роботи протягом од- ного дня. Урядникам дається 20% знижки.

БІЛЛЯ ГОТОВЕ

і на замовлення після міри в красній фабриці білля ШИМОНА РАДА Львів, Словацького 2

ЛІКАРСЬКО-ДЕНТИСТ.-ТЕХНІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

д-ра Е. ПЕНОГО давніше д-ра Ф. ГРУБЕРА СТАНИСЛАВІВ, вул. Більчевсь- ко- го 8, проти театру ім. Моношка, виконусь всякого рода праці вхолодч в крух дентистики. Пацієнтів з проахмі полаго- 723 джукється в 24 годинах. 2-3

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від 20. вересня 1922 р. атракційний архитвір американської фабрики „Uni- versal“ Film Mfg. Co. в Новім Йорку на підставі Данила Дефо п. 2:

„РОБІНЗОН КРУЗО“

Все, що вимріяла найсміліша фантазія славного англійського письменника Данила Де- фо, відтворила американська фабрика з найбільшою точністю. Сей архитвір захохоче молодь та зворуше старших.

ВУГЛЕВЕ БЮРО

В. ТІГЕР

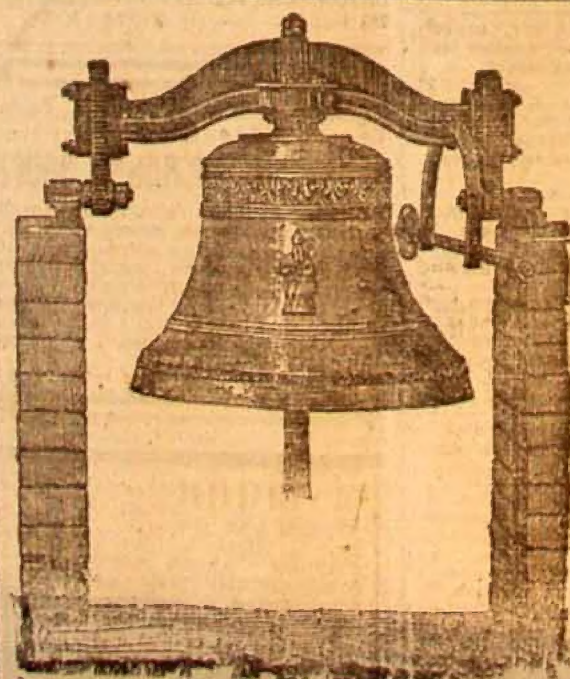
Львів, Пасаж Гавсмана 9. приймає замовлення на герціно- шеський і красній вуголь, також і кокс по конкурентційних цінах з 724 швидкою доставкою. 3-5

Наш Приятель

повинен бути в руках кожної укра- їнської дитини. Підписна передплата 240 мп. (6 чесь- ких кор. 30 центів).

Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, вул. Коперника 36.

Замовлення в Америці: Orphan- age Book Store, 832 N. 7-th Str. Philadel- phia, Pa. 6-6

Багато листів з подякою!
НАЙЛІПШІ ДЗВОНИ

з передвоенного матеріалу
доставчає під гарантією 362 9-20

РІЗНИЦЯ

ТОВАРИСТВО ЗАР. З ОБМ. ПОР.

В САМБОРІ
ДЗВОНИ ДОСТАВЧАЄ В ПРОТЯГУ 1 МІСЯЦА.
ВСІ ІНФОРМАЦІЇ ДАЄ ВІДВОРОТНОЮ ПОЧТОЮ.

ПЕРША ХРИСТІАНСЬКА ТОРГОВЛЯ РІЛЬНИЧИХ МАШИН
І ГОСПОДАРСЬКИХ ЗНАРЯДІВ

І. ЛЕВИЦЬКОГО

в СТРИЮ, площа Торговниці (власний дім).

Має на силаді нератові молотільні, ручні нерати Січварні, млини до чищення збіна. — Вертгаймівський маси. — Власна фабрика плугів. 687
Предані по фабричних цінах. 5-6

Ширіть
наш
часопис!

ЕЛЕГАНТНІ ОСНИ РАГЛЯНИ

в мід'яних мужеської і дитячої конфекції

КЕРНЕР

Львів, Трибунальська ч. 6.

Звісна першорядна українська цукорня 4-5

Данила Стецькова

при вул. Миколая 7, поручається українській Публіці.

ВЗУТТЯ

вибагливе і звитале, заграничне і красне по найдешевших цінах — гурт. і детально до набуття у фірми: А. Кружан і Б. Фрухтер Львів, РИНОК Ч. 29, в пасажі 473 Андреевского. 3-16

ПІТНИЙ МІД „СТАРОСТА“

виключно на правдивому пчільному меді фірми

І. А. БАЧЕВСЬКІ

Львів, Знесіння коло Львова. XXIV. 2-2 Рік заложення 1782.

Кожний пашинник повинен мати хоча б

МИКОЛИ МИХАЛЕВИЧА

ПАСІКА

або наука про те, що треба знати, чого постаратися, та як що коли робити, щоб пасіка все добре велася.

Головний склад в Книгарні

Старополіського Інститута і підкамі

Українського Педагог. Тов-а XVII Львів, вул. Руська ч. 2. 2-2

Українські Газдині! ПОЗІР!!!

Мулуйте всі споминні товари лише у наших Івалідів у Львові

при вул. Валовій 31.

Не жалуйте кілька кроків ходу. — Товар першої якості по конкурент- 2-10 цінах цінах. XXI.

Пам'ятайте про народний обов'язок!